

בעניין שבין:

ארז אומן, ת.ז. 032289142
מרח' יהושע בן נון 1, גבעת זאב, 053-3063308
על ידי ב"כ עוה"ד **עדי בן-חור**, מ.ר. 79989,
ואו עוה"ד מיכאל (מייק) אברהמס מ.ר. 18510
רחוב הלל 23, ת.ד. 678 ירושלים, 9100602
טל: 02-6441085, פקס: 077-3181659
דואר אלקטרוני: adi@ben.hur.adv@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. **תמנון - מידע ציבורי לכל**, ע.ר. 580690386
מדרך בגין מנחם, 7, רמת גן, 5268102.
2. **גיא זומר**, ת.ז. 038088811
מרח' עמישב 13, תל-אביב
שניהם על ידי ב"כ עוה"ד **יהונתן קלינגר** (מ.ר. 42220) או
עו"ד אלדד בן-גיורא מהקליניקה למניעת תביעות השתקה
מרח' חטיבת אלכסנדרוני 2, רמת השרון.
טל: 052-3436436, פקס: 077-4701695
דוא"ל info@jonathanklinger.com

3. **מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט**
ע"י עו"ד מפרקליטות מחוז מרכז - אזרחי,
רחוב מח"ל 7, קומה 1, מעלות דפנה, ירושלים,
ת.ד. 49333, מיקוד 9149301
טל: 073-3928032, פקס: 02-6468053
ez-jer@justice.gov.il

הנתבעים

כתב הגנה מטעם הנתבעות 1.2 הגשה חוזרת [אסמכתא

[15138193

ארז בישל תביעה,
לקח ממעייני היישועה,
לקח מנ.פ מידאס,
לקח מקלינור שירותים,
לקח מברימאג שירות
... אבל מהתמנון לא יכול לקחת

מה עשה?
... תבע, תבע ותבע
עד שנדחתה תביעה מבושלת וקלושה.

בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות התביעה במלואה ולחייב התובעים בהוצאות משפט. התובע בישל לו תביעה, וטוען כי פרסום של מידע שלא נאסר מעולם בפרסום הוא פגיעה בפרטיותו. התביעה היא כנגד עמותה שמפעילה מאגר משפטי ציבורי בחינם על כך שהיא כללה במאגר כתבי טענות והחלטות בהליך אזרחי פומבי שיזם התובע. הנתבעים 1 ו-2 יהיו מיוצגים על ידי הקליניקה למאבק בתביעות השתקה מבית הקריה האקדמית אונו והתנועה לזכויות דיגיטליות (ע.ר.). במסגרת זו, בטרם נטלה הקליניקה את הייצוג פרו-בזון בחן צוות מקצועי את התיק ומצא כי מדובר בתובענת השתקה וכי ראוי בשלב זה להכנס ולהגן על הנתבעת ללא תמורה מצדה.

1. טענות מקדמיות.

- 1.1. סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 קובע שתי חסינויות מהותיות אשר מונעות מהתובע את האפשרות כלל וכלל להגיש תובענה זו.
- 1.2. חוק הגנת הפרטיות, בסעיפים 18(1), 18(2) ו-18(3) לו, מאמץ את ההגנות הקיימות בחוק איסור לשון הרע.
- 1.3. סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 קובע כי **לא תהא עילה ב"פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".**
- 1.4. סעיף 13(7) לחוק קובע כי לא תהא עילה ב"דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21".
- 1.5. התובענה הוגשה בגין **פרסום של כתבי טענות והחלטות שיפוטיות**; קרי: בגין פרסום שנעשה תוך כדי דיון בפני שופט. בכך, ובהתאם להלכת חיר (רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ. עו"ד עודד גיל) הרי שאין כל עילת תביעה.
- 1.6. מעבר לכך, עד היום הנתבעת 1 לא ראתה מסמך כלשהו שיכול להיות "מסמך רפואי" שהיא פרסמה בכל הנוגע לתובע. ככל שהובאו לידיעת הנתבעת צווים שיפוטיים שאוסרים על פרסום הרי שהנתבעת 1 צייתה להם מיד. ככל שלא היו צווים כאלו,

לנתבעת 1 לא היתה חובה חוקית להסיר את המידע. עקב כך, הנתבעת 1 הודיעה לתובע כי בהעדר צו, לא יוסר תוכן.

1.7. התביעה היא תביעת השתקה, וראוי לסלקה על הסף, ולעניין זה: התובע הוא תובע סדרתי כנגד מעסיקיו לאורך השנים, הנתבעים עמותה חסרת אמצעים אשר מקבלת ייצוג פרו-בזו, ומטרתו היא אחת: להתנקם בה על כך שזו לא סרה למרותו.

2. תמצית טענות ההגנה.

2.1. תמצית טענות ההגנה, לאחר טענות הסף שדיות לסילוק התובענה הן כי: (1) הפרסום הוא חלק מפעילות רגילה, כשירה ומלאה של הנתבעת במסגרת הבאת כתבי טענות והחלטות שיפוטיות לידיעת הציבור; (2) הפרסום הוא אמת, ובעל עניין ציבורי, ופרסומו לא נאסר על פי דין; (3) בפרסום יש בכדי לקדם את השיח הציבורי על אודות קיומן של תביעות; (4) אין כל צו איסור פרסום שלא קיים על ידי הנתבעת. ובנוסף **לא פורסם כל חומר רפואי.**

2.2. התובע פרסם חומרים ללא כל חסיון בהגשתם של חומרים אלו בתיקי בית משפט. במסגרת זו, הגיש התובע לפחות עשר תביעות שונות, שרובן לא נחסו. ברובן נסחט הסכם פשרה בין התובע לנתבעים ופשרה זו פורסמה במסגרת כלל הפרסומים שמגיעים בנט-המשפט.

2.3. התובע טען לפגיעה בפרטיותו וביקש חסיון על חלק מההליכים. לכשהתקבלו לידיעת הנתבעת 1 החלטות המחסות חלק מהדיונים, הנתבעת 1 פעלה במהרה להסירם. **החסיון שניתן היה רק על מספר זהות בחלק מהמקרים ולא על יתר העובדות.** ספק אם יש במידע כדי לפגוע בפרטיותם בצורה חמורה במיוחד שתאפשר השלת חסיון על המידע הנ"ל (וראו, לעניין זה, (רע"א 8019/16 ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' מרב לוי)). **התובע בישל את התביעה.** ביום 11.09.2022 התובע חתם על ייפוי כח לב"כ בתביעה זו "לעסוק בכל עניין שהוא הנוגע לעניין התמנון מידע ציבורי לכל והנהלת בית המשפט". אולם, אחד הפרסומים לגביהם תובע התובע בוצע כחודש וחצי לאחר מועד זה. כמובן, שאותו פרסום לא היה מצוי תחת איסור פרסום כלל וכלל. יותר מזה: מנספח 8 לכתב התביעה ניתן לראות כי התביעה בושלה עוד בחודש יוני, בעת העברת החומרים.

3. טיעונים לעניין הסעד המבוקש.

3.1. סעד הפיצוי שלא להוכחת נזק מוכחש זאת. התובע יצטרך להוכיח את נזקו, ובמיוחד כאשר מדובר בתובע סדרתי אשר תביעותיו נדחו במקרים אחרים ואשר מעמיס על מערכת בתי המשפט.

3.2. ככל שכן נגרם לתובע נזק, הרי שהוא נזק של מה בכך. למעט התובע, אף אדם לא התעניין בהחלטות שיפוטיות על אודות התובע, והיה על התובע להוכיח כי אנשים אחרים חיפשו או מצאו מידע עליו באמצעות הנתבעת 1.

3.3. יתר הסעדים מוכחשים, וזאת בהתחשב בכך שאין לתובעים זכאות לכל סעד.

4. פירוט העובדות המשמשות יסוד לכתב הטענות.

4.1. לאורך שנים התובע ניהל הליכים בדלתיים פתוחות לסחוט פשרות מגופים שונים בטענות שונות, לאחר שאלו התפשרו ביקש לחסות את שמו (אך לא את נסיבות ההליך) בטענה שפרסום מספר זהותו הוא פגיעה בפרטיותו. בהעדר התנגדות של אחרים בתי המשפט נעתרו לבקשותיו.

4.2. במקרה זה, אם נתמצת את תביעתו, הרי שהתובע טוען כי פרסום של הליך אחד שלא נאסר בפרסום על ידי הנתבעת 1 מהווה פגיעה בפרטיותו שכן ניתן ללמוד על מצבו הרפואי. אולם, בהעדר כל החלטה הקובעת כי תיק זה, ושלל תיקי ביטוח לאומי אחרים של התובע, יתנהלו בדלתיים סגורות, הרי שלא ברור מה הסמכות החוקית לכך. אם נבין נכון את כתב התביעה. טענתו השניה של התובע היא כי פרסום שמו ומספר זהותו פוגעים בפרטיותו. טענה זו נדחתה כבר על ידי בית משפט בתיק אחר בו מייצג בא-כחו של התובע, כאשר התובע הגיש תצהיר באותו התיק וידע על כך.

4.3. בנוסף, בקליפת אגוז, הרי הפרסומים חסינים מתביעות הגנת הפרטיות ולשון הרע שכן הם חוסים תחת הגנת סעיפי 13(7) ו-13(5) לחוק איסור לשון הרע. באף אחד מהמקרים הרלוונטיים לא היה מקום לאסור את הפרסום. כך קובע סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט: "בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם, לשם מניעת פגיעה בפרטיות של אדם בשל חשיפת מידע רפואי עליו או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם". איסור הפרסום של הליכים שיפוטניים מתקיים רק במקרה של פגיעה חמורה בפרטיות ולא בפגיעה "רגילה", ככל שהיא מתקיימת. במקרה שלנו, כל מהות התביעה היא כי פרסום מספר הזהות של התובע פגע בפרטיותו.

4.4. **ונחזור:** התובע הוא תובע סדרתי שבחר לתבוע רבים ממעסיקיו הקודמים; תביעות אלו מעידות גם שסיכויי התובע למצוא עבודה הם קלושים בלי קשר לפרסומים על אודות הליכיו המשפטיים. לאחר שניתנו החלטות בעניינו ופורסמו בשלל אתרי משפט ומאגרים, רצה התובע לחסות מסמכים אלו והגיש בקשות חסיון. באצטלה של הגנה על פרטיותו הוא ביקש לחסות כל אחד מתיקים אלה כדי שמעבידיו העתידיים לא ידעו כי מדובר באדם בעייתי, בלשון המעטה.

4.5. לאחר שאף אחד לא התנגד לבקשת החסיון שלו, הוא פנה לנתבעים בטענה להסיר את המידע בטענה לפגיעה בפרטיותו. אלא, שהתובע עצמו יודע שהפגיעה היא לא חמורה דיה כדי להצדיק דלתיים סגורות כדרישת הדין וכי פעילותו היא רק כדי למנוע מאחרים לדעת על מעלליו המעווילים.

4.6. התובע הגיש תצהיר בתיק אחר שהתנהל ללא סגירת דלתיים. בהסכמתו וביוזמתו פירט באותו תצהיר את כל המידע שהוא לטענתו רוצה לשמור חסוי. לאחר מכן, טען כי הנתבעים פגעו בפרטיותו כאשר פרסמו את המסמך הפומבי שהוגש בתיק שהתנהל כנגדם.

4.7. אבל לא די בכך. באותו התיק הנתבע חתם על תצהיר עבור בא כח התובעים בתיק ביום 22.09.2022. אותו בא כח תובעים הוא גם בא כוחו של הנתבע בתיק זה, והזהיר אותו או היה צריך להזהירו כי מסמך זה יהיה פומבי. בכך היה די כדי לקבוע שיש הסכמה מדעת לפרסום כל המידע. אולם, הסכמה זו גם נלמדת מכך שמסמך זה הוא מאוחר לייפוי הכח המצורף בתיק, מיום 11.09.2022. כלומר, **ביום בו חתם התובע על תצהירו בתיק אלי ציפורי, שבגין פרסומו הוא תובע על פגיעה בפרטיותו, עורך דינו שהיה גם עורך דינו של ציפורי, ידע כי המידע יתפרסם בפומבי, לא ביקש חסיון על התיק ואישר את הפרסום שכן התיק עודנו מפורסם. די בהסכמה זו כדי לקבוע כי כל המידע המופיע בתיק פורסם בהסכמת התובע, ועקב כך לדחות התובענה.**

4.8. למיטב ידיעת הנתבעת, הגיש התובע לפחות תשעה הליכים שונים **שלא נאסרו לפרסום** בצורה מלאה בשבע השנים האחרונות: בס"ע 21049-08-10 אומן נ' המרכז הרפואי "מעייני הישועה" ואח' הגיש התובע תביעה על אי קבלה לעבודה על רקע דתי. ההליך הסתיים בפשרה; בד"מ 23739-11-12 אומן נ' נ.פ. מידאס בע"מ הגיש התובע תביעה בענייני עבודה שהסתיימה בפשרה; בד"מ 9713-10-16 אומן נ' קלינור שירותים לישראל בע"מ הגיש התובע תביעה בענייני עבודה שהסתיימה בפשרה של 3,000 שקלים; בסע"ש 56316-07-17 אומן נ' ברימאג שירות בע"מ הגיש התובע תביעה בענייני עבודה שנסתיימה בפשרה. בתיק זה נתקבלה החלטה מיום 12.09.2021 להסיר את **מספר הזהות של התובע בלבד** מפסק הדין וחומרים שפורסמו. התיק נסתיים בפסק דין על דרך הפשרה בגובה של 8,000 ש"ח.

4.9. ב"ל **א.א. נ' המוסד לביטוח לאומי** אשר למיטב ידיעת הנתבעים אינו בדלתיים סגורות (לא הוצגה החלטה המציגה זאת); ביום 20.12.2022, לאחר שהנתבעת לא התנגדה, רק אז נסגרו הדלתיים ונאסר פרסום ההחלטה. עד למועד זה לא היה כל חיוב לאסור את הפרסום. אלא, שאותה החלטה מפנה למספר תיק **בו אין כלל איסורי פרסום**: כלומר, בעוד שבתיק משנת 2022 יש איסור על פרסום שמו ומספר זהותו, אין איסור על פרסום מספר התיק המשויך אליו, שבו פרטי התובע לא נאסרו

4.10. בשנת 2022 הגיש התובע שלוש תביעות שונות, ב"ל 28785-11-22 אומן נ' המוסד לביטוח לאומי בו מערער התובע על החלטה של ועדה, שלא נדון בדלתיים סגורות כלל; ב"ל 54894-01-22 אומן נ' המוסד לביטוח לאומי שלא נדון בדלתיים סגורות בו ניתן פסק דין

ואסור בפרסום. ק"ג 6196-09-22 אומן נ' מנורה מבטחים היא התביעה השלישית שהגיש התובע, ועניינה תביעת קופת גמל נגד מעסיק או עמית. גם תביעה זו אינה בדלתיים סגורות.

- 4.11. בנוסף, בארבע החלטות בלבד קיבל התובע החלטה הקובעת כי יש לחסות את שמו ומספר זהותו, או את מספר זהותו בלבד. החלטות אלו מצורפות בחלקן לכתב התביעה, אך מטרתן היא לשרבב מידע כדי לקבל איסור פרסום שלא כדין. הנתבעים לא יתייחסו כלל לטענות העובדתיות הרפואיות המובאות בתיק אלא רק להחלטות בית המשפט לחסות מידע: בתיק סע"ש 7238-05-17 ניתנה החלטה להסיר את מספר הזהות של התובע **בלבד ולא את שמו או פרטיו האחרים**. (נספח 18 לכתב התביעה); בתיק 56316-07-17 כאמור, יש החלטה שלא לפרסם את מספר הזהות של התובע **בלבד** ולא את שמו (נספח 20 לכתב התביעה).
- 4.12. בשני תיקים בלבד התקבל איסור פרסום גורף, ואלו תיקים שלא פורסמו מעולם על ידי הנתבעת. בשניהם הוגשה בקשה זהה: בתיק 10243-10 ניתנה, במעמד צד אחד, החלטה האוסרת את פרסום התיק. לנתבעים אין מושג מה היה בתיק זה ומדוע נתבקש חסיון. (נספח 17 לכתב התביעה); בתיק 11270-09 ניתנה, במעמד צד אחד, החלטה האוסרת את פרסום התיק. לנתבעים אין מושג מה היה בתיק זה ומדוע נתבקש חסיון. (נספח 7 לכתב התביעה)
- 4.13. למותר לציין כי לא נספח 7 ולא נספח 17 פורסמו על ידי הנתבעים 1 ו-2. התביעה טוענת כי הנתבעת 3, הנהלת בתי המשפט, לא סגרה דלתיים בתיק 11270-09 (סעיף 42 לכתב התביעה).
- 4.14. בסעיף 62 לכתב התביעה טוען התובע כי ישנו חסיון על "תביעת בית הדין הראשונה" (אותה החלטה בתיק 10243-10, אולם, אין כל טענה כי הנתבעת פרסמה תביעה זו, אלא רק את התביעה "השלישית" (אותו סע"ש 7238-05-17) בה ניתנה אך החלטה להסיר את שמו ומספר זהותו, וכך בוצע בעת שהוצא צו והובא לידיעת הנתבעת.
- 4.15. לסיכום חלק זה, עניינו של התובע ונכיוותיו הנטענות אינם מעניינם של הנתבעים. בכל מקרה, אין צורך לדון בנכותו של התובע ובחלקיה לצורך הדיון בתובענה זו אלא התובע הגניב מסמכים מתיקים שלא נטען כי הנתבעת 1 פרסמה אותם כלל כדי שיוכל לטעון לאחר מכן "תראו, ציפורי]" ולתעתע בבית המשפט כדי לקבל איסור פרסום בגלל אזכור הליכים אחרים.
- 4.16. **הנתבעת 1 היא עמותה שעד ליום 31.12.2022 הפעילה את המאגר המשפטי "תולעת המשפט"**. בדומה למאגרים אחרים, הנתבעת מקבלת מידע באמצעות העתקתו מאתר "נט המשפט" בצורה אוטומטית, ללא מגע אדם וכן באמצעות "תוכן גולשים", קרי מסמכים שנשלחים לאתר ומתפרסמים בצורה אוטומטית. ככל שתיק מסוים חסוי במערכת נט-המשפט, הוא לא יקבל ביטוי באתר "תולעת המשפט" ולא יפורסם כלל. כמו כן, תיקים שנפתחו בטרם המעבר לשיטת המספור החדש בשנת 2010 לא מתפרסמים במערכת כלל, לרבות שני התיקים משנת 2009 ו-2010 של התובע בגינם הוא טוען שניתן איסור פרסום.
- 4.17. אתר "תולעת המשפט" הוא מאגר מידע משפטי. מאז הקמתו ועד היום, מיליונים השתמשו בו כדי לאתר פסקי דין, הליכים משפטיים, תביעות קיימות ומידע רלוונטי אחר.
- 4.18. **האתר מאפשר גם יכולת לנהל ניתוח מתקדם של תיקים משפטיים**. לדוגמא, באמצעות המידע באתר ניתן לאתר "תובעים או נתבעים סדרתיים" מידע זה מאפשר

לאחר שחקנים סוררים בעולם המשפט ולאחר גורמים אשר מפרים את החוק באופן סדרתי.

4.19. עוד יתרון הוא היכולת לסדר מידע בהתאם לקריטריונים מסוימים. לדוגמא, למצוא

צימודים של עורכי דין ולבחון את מערכת היחסים בין שניהם בבתי משפט.

4.20. בהיבט הצרכני אתר "תולעת המשפט" מאפשר לציבור לכלכל צעדיהם בעת ביצוע

החלטות צרכניות, בהתאם לכמות ההליכים המשפטיים בהם מעורבים בעלי עסקים

ולהשמר מלשים ממונם על קרן הצבי. **באתר מבקרים בכל חודש למעלה מ-200,000**

מבקרים ייחודיים.

4.21. אך לא רק זאת; בעקבות הפופולריות שלו, אנשים רבים לאורך השנים ניסו להלך אימים.

לא אחת אנשים פונים להסרת תכנים מהאתר שלא בסמכות כדין, ובקשות אלו נדחות פעם

אחר פעם כל עוד לא מוצג צו.

4.22. במסגרת זו, באתר מתפרסמים גם "תכני גולשים". תכני גולשים הם תכנים שאינם

ההחלטה השיפוטית אלא כתבי בית דין שנשלחו מאתר נט-המשפט או באמצעות דואר

אלקטרוני. הכתבים מועלים אוטומטית לאתר ולתיק המקושר, ומפורסמים שם.

4.23. **הנתבע 2 שורבב לתיק כדי להפעיל לחץ, למרות שבא-כח התובע יודע כי אין מקום**

לתבוע נושא משרה בעמותה בגין מעשי העמותה, וטענה דומה נדחתה בתיק ציפורי

שהוגש על ידי בא-כח התובע והתובע הגיש תצהיר בתיק זה.

5. התייחסות לטענות התביעה בכתב התביעה

5.1. האמור בסעיף 1 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה; לנתבעים אין מידע לגבי מצבו

הרפואי של התובע, ולא צריך שיהיה לה מידע כזה. הנתבעת היא מאגר מידע משפטי

בלבד.

5.2. האמור בסעיף 2 לכתב התביעה מוכחש. ביום 01.01.2023 עברה הפעלת האתר לחברת

"תולעת יודעת בע"מ". הנתבעת 1 הפעילה את אתר "תולעת המשפט" עד ליום

31.12.2022.

5.3. האמור בסעיף 3 לכתב התביעה מוכחש; הנתבע 2 הוא חבר ועד בעמותה בלבד.

5.4. האמור בסעיף 4 לכתב התביעה מוכחש.

5.5. האמור בסעיף 5 לכתב התביעה מוכחש. התובע לא הוכיח נזק ומשכך אינו זכאי לפיצוי;

התובע ידרש להוכיח נזקים וסכום מופרז זה מראה כי מטרת התביעה היא רק להלך

אימים.

5.6. האמור בסעיף 6 לכתב התביעה מוכחש; עניינה של התובענה היא המשך ההליכים

המשפטיים שהתובע מציג כדי לפרנס עצמו מתביעות במקום לעבוד. התובע הוא תובע

סדרתי שמעיב על מערכת המשפט לאורך שנים. הנתבעת לא פרסמה כל פסק דין שנאסר

בפרסום, וכל הלהטונות המשפטית שהתובע מפעיל לאורך ההליך נועדה לכסות על כך

שהתובע אינו מרוצה מהאמת: שאין החלטה שאוסרת על הפרסום של הפרטים שפורסמו

ברבים לא רק על ידי הנתבעת אלא גם על ידי אחרים.

5.7. האמור בסעיף 7 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מההכחשה, הרי שלנתבעים 1 ו-2

אין כל שליטה במנוע החיפוש של גוגל. התובע צריך להוכיח לא רק שאחרים "יכולים

לראות" אלא גם את כך שהם ראו.

- 5.8. האמור בסעיף 8 לכתב התביעה מוכחש. הנתבעת 1 מעולם לא פרסמה כל מידע שהיה אסור בפרסום. ככל שהתקבל בידי הנתבעת 1 צו האוסר פרסום של פרט מסוים היא מיד צייתה לאותו הצו. הנתבעת, כמו כל מאגר משפטי אחר, רשאית לפרסם החלטות שיפוטיות, כתבי בי-דין ופסקי דין.
- 5.9. האמור בסעיף 9 לכתב התביעה מוכחש. הנתבעת לא התעלמה מכל צו שיפוטי. להנהלת בתי המשפט, להבדיל מצווים שיפוטיים, אין כל סמכות להורות על איסור פרסום.
- 5.10. האמור בסעיף 10 לכתב התביעה מוכחש; הנתבעת פועלת כחוק.
- 5.11. האמור בסעיף 11 לכתב התביעה מוכחש. העמותה החזיקה וניהלה מאגר מידע כדין. אישור הגשת בקשת רישום מאגר מידע מיום 27.02.2020 צורך בנספח 1 לכתב הגנה זה.
- 5.12. האמור בסעיף 12 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
- 5.13. האמור בסעיף 13 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה. כאמור, לנתבעת 3 להבדיל משופטים, אין כל סמכות על הוצאת צווי איסור פרסום.
- 5.14. האמור בסעיף 14 לכתב התביעה מוכחש. אין כל קשר לנושא תביעה זה.
- 5.15. האמור בסעיף 15 לכתב התביעה מוכחש. אין כל איסור בדין על הנתבעת 1 לפרסם מידע שלא נאסר בפרסום. התובע הוא שצריך לדאוג לאיסור פרסום מידע שהוא אינו מעוניין בפרסומו ומופיע בשלל מאגרים משפטיים.
- 5.16. האמור בסעיף 16 לכתב התביעה מוכחש; התיק לא מכיל מסמכים רפואיים כלל וכלל, אין כל סיבה לנהלו בדלתיים סגורות, והנתבעים לא הפרו כל סודיות או צווי איסור פרסום.
- 5.17. האמור בסעיף 17 לכתב התביעה מוכחש. התובע עורך בכוונה ערבוב בין תיקים שונים. הנתבעת תפנה לסעיפים 4.12-4.15 לכתב הגנה זה המפרטים בדיוק את ההליכים הרלוונטיים ואיסורי הפרסום הרלוונטיים. ושיהיה ברור לכך:

כיצד התובע מגדיר את התביעה?	מספר ההליך?	האם יש איסור פרסום ומהו?	מסמך בכתב התביעה המציג איסור פרסום	האם התיק פורסם על ידי הנתבעת
"תביעת אחוזי הנבות"		לא היה במועד הפרסום. איסור הפרסום ניתן ביום 20.12.2022 .	החלטה מיום 20.12.2022	מרגע שהתקבלה החלטה הוסר התיק לגמרי.
"תביעת בית הדין הראשונה"	10243-10	החלטה מיום 02.10.2016	נספח 17	לא
"תביעת בית הדין השנייה"	9713-10-16	לא	אין כזה	לא רלוונטי
"תביעת בית הדין השלישית"	7238-05-17	החלטה להוריד את מספר הזהות בלבד	נספח 18	מרגע שהתקבלה ההחלטה הוסר

מספר הזהות מהמסך				
מרגע שהתקבלה ההחלטה להסיר את מספר הזהות נמחק התיק.	נספח 20	החלטה מיום 12.09.2021 להסיר את מספר הזהות של התובע	56316-07-17	"תביעת בית הדין הרביעית"
לא	נספח 7	החלטה מיום 27.10.2016	11270/09	"תביעת הביטוח הלאומי"
מרגע שהתקבלה ההחלטה הוסר התיק	נספח 12	החלטה מיום 08.08.2021 להסיר את מספר הזהות	6613-10-18	"תביעת הספריה הלאומית"
לא רלוונטי.	אין כזה	לא	3932-06-22	"עניין ציפורי"

5.18.

נחתם ייפוי הכח של התובע או ניתן פסק הדין בעניינו ב"תביעת בית אחוזי הנכות".

5.19.

האמור בסעיף 19 לכתב התביעה מוכחש. הנתבעים מעולם לא פרסמו מידע לאחר שזה נאסר לפרסום. בכל מקרה מי שפרסם הוא הנתבעת 1 ולא הנתבע 2, והיא פרסמה רק מידע שהיה מותר לפרסום.

5.20.

האמור בסעיף 20 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה. בתביעה שהוגדרה כ"תביעת אחוזי הנכות" ניתנה החלטה לחסות את ההליך רק כחודש וחצי לאחר פסק הדין.

5.21.

האמור בסעיף 21 לכתב התביעה מוכחש למעט הקביעות בפסק הדין, שאינן תומכות בטענות התובע.

5.22.

האמור בסעיף 22 לכתב התביעה מוכחש למעט הקביעות בפסק הדין, שאינן תומכות בטענות התובע.

5.23.

האמור בסעיף 23 לכתב התביעה מוכחש. במועד פרסום ההחלטה לא היה כל חסיון על פרסום שם התובע, ומשניתן כזה, ביום 20.12.2022, הוסר פסק הדין לגמרי.

5.24.

האמור בסעיף 24 לכתב התביעה מוכחש ולא רלוונטי לתובענה. במועד 30.11.2022 לא היה צו איסור פרסום האוסר על פרסום מי מההליכים שנמצאים באתר.

5.25.

האמור בסעיף 25 לכתב התביעה מוכחש. לתובע לא היה צו איסור פרסום מאותו היום, אלא רק ממועד מאוחר יותר.

5.26.

האמור בסעיף 26 לכתב התביעה מוכחש. התובע לא הוכיח ואף לא לרגע כי אדם אחד מלבדו מתעניין בחייו ובפרטיו. מעבר לכך, בהעדר צו איסור פרסום לא ברור מה הנזק על פרסום מידע המותר לפרסום בחוק.

5.27.

האמור בסעיף 27 לכתב התביעה מוכחש. התובע לא הוכיח פגיעה בפרטיות.

- 5.28. האמור בסעיף 28 לכתב התביעה מוכחש. בא נח התובע יודע טוב מאוד כי חוק זכויות החולה חל על מוסד רפואי ולא על אתרים משפטיים ולמרות זאת טוען לתחולת חובות מכוחו.
- 5.29. האמור בסעיף 29 לכתב התביעה מוכחש. לא נפגעה פרטיותו של התובע, ולא בוצע כל מעשה שלא כדין.
- 5.30. האמור בסעיף 30 לכתב התביעה מוכחש. אין כל קשר בין סטיגמה בחברה הישראלית לנושא תביעה זה. הנזק מפרסום כזה הוא במלואו על התובע שלא ביקש איסור פרסום במועד הדיון בתביעותיו אלא רק מאוחר לכן.
- 5.31. האמור בסעיף 31 לכתב התביעה אינו רלוונטי.
- 5.32. האמור בסעיף 32 לכתב התביעה אינו רלוונטי. במקרה שלנו, לו היתה הנתבעת משתמשת בביטוי "משוגע" כנגד התובע, הרי שהיא אכן היתה, לשיטתו בלבד, זכאית להגנת אמת הפרסום. לנתבעת אין מודעות למצבו של התובע ומעולם לא טענה אחרת.
- 5.33. האמור בסעיף 33 לכתב התביעה מוכחש. הסכמה מדעת היא אחת מני רבות הסיבות בגין ניתן לפרסם מידע.
- 5.34. **האמור בסעיף 34 לכתב התביעה מוכחש. התובע חייב להוכיח פגיעה ונזק, והנטל עליו.**
- 5.35. האמור בסעיף 35 לכתב התביעה מוכחש.
- 5.36. האמור בסעיף 36 לכתב התביעה מוכחש, לרבות כל סמכות נטענת לעו"ד ברק לייזר.
- 5.37. **האמור בסעיף 37 לכתב התביעה מוכחש מהעדר רלוונטיות.** הנתבעת הסירה כל מידע שאסור בפרסום ברגע שאיסור הפרסום הובא לידיעתה.
- 5.38. האמור בסעיף 38 לכתב התביעה מוכחש. ככל שיש צו איסור פרסום, הרי שהנתבעת תפעל לפיו.
- 5.39. האמור בסעיף 39 לכתב התביעה אינו רלוונטי. הנתבעת פועלת בהתאם לדיון.
- 5.40. האמור בסעיף 40 לכתב התביעה מוכחש. התובע לא הוכיח כי נפגעה פרטיותו בהתאם לחוק.
- 5.41. האמור בסעיף 41 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
- 5.42. האמור בסעיף 42 לכתב התביעה מוכחש. אין כל קשר בין האמור בסעיף לנושא כתב תביעה זה.
- 5.43. האמור בסעיף 43 לכתב התביעה מוכחש, הנתבע מטרד משך שנים את העמותה ומבקש בקשות שאינן בדין למרק את שמו ולהסיר תובענות אשר בית המשפט לא נתן בהן איסור פרסום. בכל אחת מהפעמים הנתבעת אומרת לו בדיוק את מה שהיא כותבת כאן: יביא התובע צו, והנתבעת תסיר כל מידע באותה השנה.
- 5.44. האמור בסעיף 44 לכתב התביעה מוכחש, למעט היות העמותה גוף פרטי.
- 5.45. האמור בסעיף 45 לכתב התביעה מוכחש. אין קשר בין המוזכר בסעיף לנושא כתב תביעה זה.
- 5.46. **האמור בסעיף 46 לכתב התביעה מוכחש.** לעמותה אין חלק בשום פגיעה שהיא, ולנאשם ארביב כפי המוזכר אין כל קשר לנושא כתב תביעה זה.
- 5.47. האמור בסעיף 47 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.

- 5.48. **האמור בסעיף 48 לכתב התביעה מוכחש.** הנתבעת לא סיפקה ייעוץ משפטי לתובע. ככל שהיה צו איסור פרסום, היתה מסירה הנתבעת את המידע. מרגע שהתובע הביא צו, הנתבעת פעלה לפיו. לא היה לתובע כל סמכות בדין לבקש הסרה בהעדר צו כזה.
- 5.49. **האמור בסעיף 49 לכתב התביעה מוכחש.** ההחלטה אוסרת על פרסום מספר הזהות בלבד והיא מאוחרת למועד שפנה התובע לנתבעת.
- 5.50. **האמור בסעיף 50 לכתב התביעה מוכחש.** הנתבעת פעלה בהתאם לדין בכל עת, פרסמה מידע שהיה מותר בפרסום ולא פרסמה מידע שאסור בפרסום.
- 5.51. **האמור בסעיף 51 לכתב התביעה מוכחש ולא רלוונטי למקרה זה.**
- 5.52. **האמור בסעיף 52 לכתב התביעה מוכחש ולא רלוונטי למקרה זה.**
- 5.53. **האמור בסעיף 53 לכתב התביעה מוכחש ולא רלוונטי.** ככל שהיה צו איסור פרסום הרי שהנתבעת פעלה לפיו. בהעדר צו כזה? הנתבעת פעלה כדין.
- 5.54. **האמור בסעיף 54 לכתב התביעה מוכחש,** למעט קיומה של התכתבות. החלטת איסור הפרסום בכל מקרה מאוחרת למתואר.
- 5.55. **האמור בסעיף 55 לכתב התביעה מוכחש.** כאמור, הנתבעת מפרסמת את המסמכים המלאים כפי שהם מוגשים למערכת נט-המשפט או מופקים ממנה כדי לשמר על ההליך המשפטי תקין. ככל שלתובע בעיה עם מערכת נט-המשפט מוזמן הוא להקים מערכת אלטרנטיבית.
- 5.56. **האמור בסעיף 56 לכתב התביעה מוכחש.**
- 5.57. **האמור בסעיף 57 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.**
- 5.58. **האמור בסעיף 58 לכתב התביעה מוכחש,** לרבות סמכותו של עו"ד ברק לייזר להורות על הסרת פרסומים.
- 5.59. **האמור בסעיף 59 לכתב התביעה מוכחש הן מחוסר ידיעה והן מחוסר רלוונטיות.**
- 5.60. **האמור בסעיף 60 לכתב התביעה מוכחש,** הן לגבי הורדה למחשב, הן לגבי הדרך שבה המסמכים הגיעו והן לגבי יתר הטענות.
- 5.61. **האמור בסעיף 61 לכתב התביעה מוכחש;** לנתבעים 1 ו-2 אין ידיעה לגבי מסמכי התיק ולמיטב ידיעתם לא רק שהתיק מעולם לא פורסם במאגר המידע המשפטי "תולעת המשפט" אלא שלא נטען אחרת.
- 5.62. **האמור בסעיף 62 לכתב התביעה מוכחש,** למעט החלטת בית המשפט שצורפה.
- 5.63. **האמור בסעיף 63 לכתב התביעה מוכחש.** שוב, בית המשפט הנכבד יתבקש לשים לב ללהטונות הציורית של התובע: הוא מסביר בסעיף 61 לכתב התביעה כי ישנו צו איסור פרסום על "תביעת בית הדין הראשונה" ואז בסעיף 63 לכתב התביעה טוען כי הוא פנה להסיר את "תביעת בית הדין השלישית". שוב: באותה העת לא היתה כל החלטה החוסה את התביעה "השלישית" וגם לאחר ההחלטה כל שנאסר בפרסום הוא מספר הזהות שלו.
- 5.64. **האמור בסעיף 64 לכתב התביעה מוכחש.** ברור כיצד פורסם מספר הזהות: הוא חלק מהליך הפשרה וחלק מהדרישות החוקיות לצירוף לכתבי טענות.
- 5.65. **האמור בסעיף 65 לכתב התביעה מוכחש,** לרבות טענה כי הנתבעת זומנה לדיון הנ"ל. הוראת בית הדין לחסות את מספר הזהות היתה מאוחרת לפרסום במאגר המשפטי, ומכשניתנה ההוראה הוסר מספר הזהות. ומכאן ממשיך התובע בלהטונות: שוב, ניתנה

החלה החוסה את "תביעת בית הדין השלישית" וכעת הוא מבקש את הסרת "תביעת בית הדין הרביעית". גם כאן, נאמר לתובע כי ככל שהוא מעוניין לחסות מידע, שיגיש בקשה לבית המשפט ולא לנתבעת.

5.66. האמור בסעיף 66 לכתב התביעה מוכחש. הנתבעת הסירה כל מסמך או חלק האסור בפרסום ברגע שהומצא לה צו.

5.67. האמור בסעיף 67 לכתב התביעה מוכחש. מר ציפורי לא נפגע מהעמותה שכן תביעתו **נדחתה**. בא כוחו, שחתום על הבקשה לדחות את התביעה יודע זאת ולמרות זאת כותב אחרת בניגוד לחוק ולכללי האתיקה. התצהירים שהוגשו על ידי התובע בתיק שהיה פתוח הם חלק מחומר ראיות בתיק פתוח, שככל שהתובע או בא כוחו היו מבקשים לסגור את הדלתיים היו צריכים לעשות זאת; ולראיה: בתיק זה הם ביקשו לסגור דלתיים.

5.68. האמור בסעיף 68 לכתב התביעה מוכחש למעט פרסום התצהירים כחלק מחומר הראיות בתיק. לנתבעת אין כל חובה לא לפרסם תכתובת שהיא צד לה או כתבי בי דין בכלל.

5.69. האמור בסעיף 69 לכתב התביעה מוכחש, לרבות זכאותו של התובע לסעד כלשהו.

5.70. האמור בסעיף 70 לכתב התביעה מוכחש, לרבות זכאותו של התובע לסעד כלשהו.

5.71. האמור בסעיף 71 לכתב התביעה מוכחש, הן מטעם העדר סמכות ליתן סעד זה והן מטעם שהוא לא נתבקש בדין.

5.72. האמור בסעיף 72 לכתב התביעה מוכחש, התובע נדרש להוכיח אחריות אישית של מי ומי מהנתבעים ושכל יסודות העוולה הנטענת והמוכחשת מתקיימים אצל מי מהם.

5.73. האמור בסעיף 73 לכתב התביעה מוכחש. ככל שהתובע חפץ בהיפוך נטל, עליו להגיש בקשה בהתאם.

5.74. האמור בסעיף 74 לכתב התביעה מוכחש. לנתבעת יש חובה חוקית לפרסם כתבי טענות כחלק מהמנדט שניתן לה כעמותה. מעבר לכך, בשום מקום לא נחשף שלא כדין מידע על התובע.

5.75. האמור בסעיף 75 לכתב התביעה מוכחש.

5.76. האמור בסעיף 76 לכתב התביעה מוכחש. יש להבין כי ככל שהנתבעת היתה צריכה לבחון מאות החלטות שיפוטיות שמפורסמות באתר בצורה אוטומטית הרי שלא היתה יכולה להתקיים כלל וכלל, ומעבר לכך: המידע מתקבל כדין מהנהלת בתי המשפט.

5.77. האמור בסעיף 77 לכתב התביעה מוכחש. כתבי בי דין הם חומר פומבי בהתאם לדין.

5.78. האמור בסעיף 78 לכתב התביעה מוכחש. התובע יתבקש להוכיח נזקיו.

5.79. האמור בסעיף 79 לכתב התביעה מוכחש.

5.80. האמור בסעיף 80 לכתב התביעה מוכחש. ההחלטה המצוינת בסעיף 62 היתה לתיק אחד בלבד.

5.81. האמור בסעיף 81 לכתב התביעה מוכחש ונעדר סמכות.

5.82. האמור בסעיף 82 לכתב התביעה מוכחש.

6. **אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות התביעה, לחייב התובעים בהוצאות**

משפט ושכר טרחת עורכי דין כחוק.

היום, 01 מרץ 2023

יהונתן קלינגר, עו"ד,
ב"כ הנתבעת